

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2015 - 770

Dato: 24. februar 2015

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 27. januar 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold endelige svar på spørgsmål nr. 174 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Mach (SF).

Spørgsmål nr. 174:

"Ministeren bedes kommentere artiklen fra Muskelsvindfondens hjemmeside www.muskelsvindfonden.dk: "Endnu en kommune med ulovligt serviceniveau", fra den 9. januar 2015, og herunder svare på følgende spørgsmål:

- Kan en kommune bestemme, at en arbejdsgiver i en BPA-ordning uden varsel skal sende medarbejderne hjem på tvungen ferie eller til ledighed, når borgeren bliver indlagt på et sygehus?
- Når en kommune vælger hvilken overenskomst kommunen lægger sig op ad i udmålingen af løn og arbejdsvilkår til hjælpere ansat i BPA-ordninger, gælder de overenskomstmæssige forhold så ikke, hvis en borger eksempelvis bliver akut indlagt på et sygehus i fem dage?"

Svar:

Den artikel, der henvises til i spørgsmålet, omhandler lovligheden af en kommunes generelle retningslinjer vedrørende medtagelse af hjælpere ansat i ordninger efter servicelovens §§ 95 og 96 om kontant tilskud til ansættelse af hjælpere og borgerstyret personlig assistance under indlæggelse på sygehus.

Kompetencen til at vurdere lovligheden af generelt fastsatte retningslinjer i en kommune, henhører under statsforvaltningen, der fører tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Ministeriet har noteret sig, at den konkrete sag jf. artiklen er indbragt for statsforvaltningen.

Generelt i forhold til ordninger med kontant tilskud til ansættelse af hjælpere og borgerstyret personlig assistance kan det oplyses, at det er kommunen, der be-

vilger den enkelte ordning. Hjælpen ydes som tilskud til dækning af udgifter ved ansættelse af hjælpere.

Det er den, der er arbejdsgiver for hjælperne i den enkelte ordning (borgeren, en nærtstående, en forening eller en privat virksomhed), der har kompetencen vedrørende ansættelsesretlige spørgsmål. En kommune, der ifølge lovgivningen aldrig kan være arbejdsgiver i disse ordninger, kan dermed heller ikke træffe beslutninger af ansættelsesretlig karakter i forhold til hjælperne, herunder beslutninger om opsigelse, hjemsendelse eller varsling og afholdelse af ferie.

En kommunes udmåling af tilskud til ansættelse af hjælpere i den enkelte ordning skal fremgå af bevillingen og skal fastsættes efter reglerne i udmålingsbekendtgørelsen. Det er herefter arbejdsgiveren i den enkelte ordning, der i kraft af sin kompetence vedrørende ansættelsesretlige spørgsmål indgår aftale med hjælperne om løn og ansættelsesvilkår inden for rammerne af den af kommunen givne bevilling. Det betyder, at selv om en kommune ved udmålingen af tilskud i en ordning har valgt at tage udgangspunkt i en bestemt overenskomst, vil denne overenskomst alene være gældende for hjælperne i ordningen, hvis arbejdsgiveren har indgået aftale med hjælperne herom.

Manu Sareen

/ Hanne Stig Andersen